

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

Βόνη, 26 Φεβρουαρίου 1999
(τοπική ώρα: 19.00)

ΑΤΥΠΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΥΠΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΚΩΣΤΑ ΣΗΜΙΤΗ

Ο Πρωθυπουργός Κώστας Σημίτης, αμέσως μετά τη λήξη των εργασιών του Άτυπου Ευρωπαϊκού Συμβουλίου έδωσε συνέντευξη Τύπου στους Έλληνες δημοσιογράφους. Στην εισαγωγική τοποθέτησή του είπε τα εξής:

«Κυρίες και κύριοι,

Τη σημερινή Σύνοδο Κορυφής απασχόλησε, όπως σας είπα και το πρωί, το κεντρικό θέμα ποια θα είναι η κατεύθυνση ανάπτυξης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τι πόροι θα διατεθούν γι' αυτή την ανάπτυξη, από ποιους, με ποιες διαδικασίες και με ποια κριτήρια.

Η συζήτηση αυτή είχε αρκετά τεχνικό χαρακτήρα. Χρησιμοποιούμε φράσεις, όπως «ίδιοι πόροι», η «Ατζέντα 2000», αλλά στην ουσία της δεν είναι τεχνική. Είναι μια καθαρά βαθύτατα πολιτική συζήτηση. Έχει αντικείμενο την προοπτική που έχουν οι χώρες-μέλη για την Ε.Ε., το εύρος των δραστηριοτήτων που πρέπει να αναπτύξει η Ε.Ε., τι Ευρώπη θέλουμε. Ποιο θα είναι το μέλλον αυτής της Ευρώπης.

Μέσα, λοιπόν, από τις τεχνικές συζητήσεις, διαγράφονται διαφορετικές απόψεις για την πορεία την οποία θα ακολουθήσουμε. Κάποιοι βλέπουν ως κύριο ζητούμενο τη σωστή λειτουργία της ενιαίας αγοράς, τη λειτουργία της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης, τη διεύρυνση της Ε.Ε., προς άλλες χώρες και προς άλλες αγορές και άρα δεν θέλουν ή δεν επιδιώκουν προς το παρόν, η ένωση αυτή να αποκτήσει περισσότερη υπόσταση, να επεκταθεί σε άλλους τομείς, να δώσει νέες προοπτικές.

Εμείς είμαστε της άποψης ότι η συζήτηση αυτή που γίνεται, πρέπει να είναι η αφορμή να δώσουμε μία νέα ώθηση στην Ευρώπη. Γι' αυτό και έχουμε τη γνώμη ότι δεν θα πρέπει να υπάρχουν έννοιες ή κατηγορίες που θα καθορίσουν την περαιτέρω πορεία, όπως σταθεροποίηση, περιορισμός των δαπανών, παραμονή στα ίδια. Αντίθετα, θα πρέπει να επιδιώξουμε να έχουμε όλα εκείνα τα μέσα τα οποία χρειάζονται για να μπορέσει η Ε.Ε. να επεκταθεί σε νέους τομείς και να εμπλουτιστεί με νέες πολιτικές. Π.χ. μέσα από αυτόν τον εμπλουτισμό από νέες πολιτικές να προωθήσει επενδύσεις, να πάρει νέα μέτρα για την καταπολέμηση της ανεργίας, να βοηθήσει την περιφερειακή ανάπτυξη, να βοηθήσει τη σύγκλιση, να εντάξει και άλλες χώρες και να δώσει και σ' αυτές μια δυναμική.

Είναι φυσικό μια τέτοια συζήτηση η οποία άρχισε σήμερα να μην μπορεί να τελειώσει μέσα σε μία ημέρα. Και θα υπάρχουν αλληπάλληλες συζητήσεις το επόμενο διάστημα. Ο προεδρεύων κ. Σρέντερ θα επισκεφθεί όλες τις χώρες για να συζητήσει τα θέματα αυτά. Ελπίζουμε να μπορέσουμε να καταλήξουμε στη Σύνοδο Κορυφής του Μαρτίου.

Θέλω να τονίσω ότι δίνουμε μία μάχη για το σχέδιο ανάπτυξης της Ελλάδας, ώστε να έχει τους απαραίτητους πόρους και να πηγαίνει στην κατεύθυνση την οποία θέλουμε. Μια κατεύθυνση η οποία βοηθά την ελληνική περιφέρεια να αναβαθμιστεί, δημιουργεί υποδομές για να μπορέσει να διαδραματίσει η χώρα ένα ρόλο στην Ανατολική Μεσόγειο και να είναι μια γέφυρα της Ε.Ε. προς την Ανατολή και το Βορρά. Δίνουμε μια μάχη για να βοηθήσουμε κοινωνικές ομάδες.

Ένα κεντρικό θέμα, για παράδειγμα, είναι το θέμα της κοινής αγροτικής πολιτικής. Όπως γνωρίζετε, υπάρχει διακαής επιθυμία ορισμένων Ευρωπαίων εταίρων -θα έλεγα των περισσοτέρων- να περιοριστούν οι αγροτικές δαπάνες. Εμείς δηλώσαμε ότι βρισκόμαστε, πράγματι, τις αγροτικές δαπάνες πολύ υψηλές, αλλά θα πρέπει να δούμε γιατί είναι υψηλές. Πού θα πρέπει να γίνει ο περιορισμός; Ο περιορισμός δεν μπορεί να αφορά τους μικρούς και μεσαίους καλλιεργητές, δεν μπορεί να αφορά τις μικρές εκμεταλλεύσεις, όπως υπάρχουν στην Ελλάδα. Δεν μπορεί να αφορά προϊόντα, όπως τα μεσογειακά, τα οποία δεν παράγονται σε μεγάλες ποσότητες ή δεν έχουν αποθέματα. Ο περιορισμός θα πρέπει να γίνει εκεί, όπου υπάρχουν τα μεγάλα περισσεύματα, εκεί όπου γίνονται οι μεγάλες σπατάλες. Πρόθεσή μας είναι να αντισταθούμε στην επανεθνικοποίηση της αγροτικής πολιτικής, όπως την επιδιώκουν μερικές χώρες, και πιστεύω ότι αυτή η ιδέα μας έχει περάσει. Επίσης, πρόθεσή μας είναι, εάν υπάρχουν περιορισμοί, να υπάρχουν και αντίστοιχες ρυθμίσεις με τις οποίες θα κατανέμονται δικαιότερα οι πόροι, δηλαδή να εξασφαλίζεται στους μικρούς Έλληνες αγρότες η προοπτική που θέλουμε να έχει η ελληνική γεωργία. Ακόμη, τονίζουμε ιδιαίτερα και το θέμα της ανάγκης για την ανάπτυξη της υπαίθρου. Και αυτό είναι ένα κεφάλαιο που θα πρέπει να απασχολήσει την Ε.Ε.. Να μη βλέπουμε τα αγροτικά θέματα με τη στενή έννοιά τους, αλλά να τα βλέπουμε και ως τμήμα μιας ευρύτερης προσπάθειας ανάπτυξης της υπαίθρου.

Για να κλείσω αυτό το κεντρικό θέμα της σημερινής συζήτησης, θέλω να τονίσω ότι για μας η Ε.Ε. είναι μία διαδικασία εξελικτική. Μια διαδικασία η οποία θα δημιουργήσει όλο και στενότερους πολιτικούς δεσμούς ανάμεσα στις διάφορες χώρες. Μια διαδικασία η οποία θα βοηθήσει να επεκταθεί ο σημερινός κύκλος και προς την Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη. Μια διαδικασία η οποία θα δημιουργήσει μια Ευρώπη που θα αγκαλιάζει όλες τις χώρες και θα έχει μία δυναμική, για να αντιμετωπίσει τον παγκόσμιο ανταγωνισμό και τις παγκόσμιες προκλήσεις. Μέσα από αυτή τη συζήτηση εμείς θα επιδιώξουμε να περάσουμε αυτή την άποψή μας και θαρρώ ότι και άλλες χώρες έχουν το ίδιο όραμα και για το ίδιο όραμα εργάστηκαν σήμερα και αυτό το όραμα υποστήριξαν.

Ένα σημείο το οποίο θέλω να αναφέρω είναι η συζήτηση γύρω από το αν θα υπάρξει ένα πακέτο προτάσεων, σε σχέση με τα κύρια πόστα τα οποία πρόκειται να καλυφθούν τους επόμενους μήνες και το χρόνο που έρχεται. Δηλαδή, τα πρόσωπα που θα καταλάβουν τη

θέση του Προέδρου της Επιτροπής, τη θέση του Εκπροσώπου της ΚΕΠΠΑ. Εμείς είμαστε της άποψης –και σ' αυτό συμφωνήσαμε με τους περισσότερους- ότι θα πρέπει να υπάρχει μια συνολική πρόταση, αλλά τονίσαμε ότι αυτή η συνολική πρόταση πρέπει να προέλθει από διαβουλεύσεις ανάμεσα στις χώρες-μέλη και δεν θα πρέπει να παρουσιαστεί ως τετελεσμένο γεγονός.

Όπως είχαμε ζητήσει, στη διάρκεια του γεύματος, έθεσα το θέμα της εφαρμογής της απόφασης την οποία πήρε, την περασμένη Δευτέρα στο Λουξεμβούργο, το Συμβούλιο Γενικών Υποθέσεων, σχετικά με τον Οτσαλάν και το Κουρδικό. Η απόφαση έχει ορισμένα πολύ σωστά σημεία. Αναφέρει ότι η δίκη η οποία πρόκειται να γίνει, πρέπει να είναι μία δίκη που ανταποκρίνεται στους κανόνες Δικαίου. Πρέπει να είναι ανοιχτή, να παραστούν ξένοι παρατηρητές, ο κατηγορούμενος να έχει τη δυνατότητα να υπερασπιστεί τον εαυτό του, να είναι διασφαλισμένα τα δικαιώματα τα οποία έχει ο κάθε κατηγορούμενος. Θα πρέπει να γίνουν ενέργειες, ώστε να μην υπάρξει θανατική ποινή, μία ποινή η οποία δεν εφαρμόζεται και δεν αναγνωρίζεται πια στη σύγχρονη Ευρώπη. Και ότι γενικά θα πρέπει να εφαρμοστούν οι κανόνες του Κράτους Δικαίου.

Όλα αυτά αναφέρονται στην απόφαση, αλλά θα πρέπει να γίνουν και πράξη. Υπενθύμισα στους συναδέλφους μου την ανάγκη, πράγματι, να γίνουν πράξη. Και γι' αυτό χρειάζονται παρεμβάσεις, χρειάζονται υπομνήσεις προς την πλευρά της Τουρκίας, ότι από τη συμπεριφορά της σε σχέση με τη δίκη αυτή, θα κριθεί εάν είναι Κράτος Δικαίου, όπως ισχυρίζεται, εάν μπορεί να ενταχθεί στην κοινότητα των κρᾶτων που αναγνωρίζουν τα ανθρώπινα δικαιώματα, αν ισχύουν στην Τουρκία τα βασικά ανθρώπινα δικαιώματα.

Για το θέμα αυτό είχα και μια σειρά από διμερείς συζητήσεις με τους συναδέλφους μου. Αναφέρω ενδεικτικά τον κ. Σιράκ, τον κ. Σρέντερ, τον κ. Μπλερ, τον κ. Ντ' Αλέμα, τον κ. Αθνάρ. Από ορισμένους συνομιλητές μου –όπως ο κ. Αθνάρ τον οποίο αναφέρω, επειδή το είπε και στη δημόσια συζήτηση- μου αναφέρθηκε ότι ήδη έχουν κάνει διαβήματα για να υπάρξουν ενέργειες από την πλευρά της Τουρκίας, ώστε να ανταποκρίνονται στην απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών στο Λουξεμβούργο (22/2/1999).

Από τις συζητήσεις αυτές έβγαλα το συμπέρασμα ότι είναι γενική η άποψη πως η συνεργασία με την Τουρκία και οποιαδήποτε χώρα –γιατί δεν αφορά μόνο την Τουρκία, αφορά οποιαδήποτε τρίτη χώρα- προϋποθέτει την εφαρμογή των κανόνων Κράτους Δικαίου, προϋποθέτει το σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Ότι η Ε.Ε. είναι διατεθειμένη να προωθεί πάντα, να υποστηρίζει και να εμμένει σε αυτή την ιδέα, ότι η κοινή αντιμετώπιση των προβλημάτων προϋποθέτει πως όλοι πρέπει να σεβόμαστε τις ίδιες αξίες, γιατί –όπως γνωρίζουμε όλοι μας- μέσα στις συγκυρίες πολλές φορές επικρατούν πολιτικές σκοπιμότητες και αυτά που λέγονται, δεν εφαρμόζονται στο μέτρο που λέγονται. Εμείς θεωρούμε χρέος μας να κάνουμε μία υπόμνηση σε αυτή την κατεύθυνση και να είμαστε πάντα παρόντες σε αυτό το θέμα, διότι η Ευρώπη δεν θα είναι μία Ευρώπη η οποία θα ανταποκρίνεται στα συμφέροντα και των λαών της αλλά και μιας παγκόσμιας κοινότητας, αν δεν έχει σταθερές αξίες και αν στο επίκεντρο αυτών των σταθερών αξιών δεν είναι ο άνθρωπος και τα δικαιώματά του».

Είμαι στη διάθεσή σας για ερωτήσεις.

Α. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ ΕΙΔΗΣΕΩΝ): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να σας ρωτήσω, αν, σχετικά με το Κουρδικό και την υπόθεση Οτσαλάν, έγινε λόγος για τη στάση της Ελλάδας στα τελευταία γεγονότα.

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Δεν έγινε καθόλου λόγος για τη στάση της Ελλάδος στα τελευταία γεγονότα. Δεν αναφέρθηκε κανείς από τους συνομιλητές σ' αυτό το θέμα. Θέλω να προσθέσω στα όσα είπα πριν ότι ανέφερα στη διάρκεια αυτής της συζήτησης πως εδώ τώρα είναι μια λαμπρή ευκαιρία να υπάρξει πολιτική λύση του Κουρδικού και να εξασφαλισθούν τα δικαιώματα της μειονότητας σύμφωνα με τους κανόνες του διεθνούς δικαίου.

Ε. ΚΑΡΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ (ΤΑ ΝΕΑ): Κύριε Πρόεδρε, ήθελα να σας ρωτήσω, επειδή είχατε πει ότι θα θέσετε το θέμα στις διμερείς επαφές σας και επειδή είχε βγει η απόφαση των 15 Υπουργών Εξωτερικών, τι ήταν αυτό που σας έκανε να το βάλετε σήμερα; Αυτή είναι η πρώτη ερώτηση.

Και η δεύτερη ερώτηση: Στους 15 και όχι στις διμερείς τοποθετήθηκε και κάποιος άλλος ηγέτης;

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Είναι φανερό γιατί το έκανα. Είναι φανερό επίσης γιατί έγραψα μια επιστολή πριν από δύο μέρες. Τη Δευτέρα (22/2) υπήρξε μια απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών, η οποία δίνει ορισμένες κατευθύνσεις. Αλλά θα πρέπει να υπάρχει μια υπόμνηση γύρω από το θέμα, για να μπορούν να γίνουν πράξη αυτά τα οποία ειπώθηκαν, για να μπορούν να εφαρμοσθούν. Γιατί μία διακήρυξη γίνεται εύκολα, αλλά είναι πολύ πιο δύσκολο αυτή η διακήρυξη να εφαρμοσθεί.

Εμείς πιστεύουμε ότι έχουμε υποχρέωση απέναντι στις αξίες μας, αλλά και απέναντι σ' αυτόν τον άνθρωπο, όποια και να είναι η κρίση που μπορεί να κάνει κανείς, να έχει μια ανθρώπινη μεταχείριση. Γι' αυτό και η επιστολή που απηύθυνα στους „14“, γι' αυτό και η σημερινή συζήτηση, γι' αυτό και οι διμερείς επαφές, προκειμένου να υπενθυμίσω την ανάγκη εφαρμογής των όσων έχουν αποφασισθεί.

Στη συζήτηση, μετά την παρέμβασή μου, πήρε το λόγο ο Πρωθυπουργός της Ισπανίας κ. Αθνάρ, ο οποίος, μεταξύ άλλων, ανέφερε (όπως σας είπα προηγουμένως) ότι έχει ήδη ενεργοποιηθεί κάνοντας δύο τηλεφωνήματα στον κ. Ετσεβίτ. Κατόπιν μίλησε ο προεδρεύων του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Καγκελάριος Σρέντερ, ο οποίος είπε ότι η Γερμανική Προεδρία θα κάνει όλα όσα είναι απαραίτητα.

ΓΡ. ΡΟΥΜΠΑΝΗΣ (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να μου πείτε τι περιμένετε τώρα από την Τουρκία στο θέμα Οτσαλάν, όταν η ίδια η Ευρώπη αδυνατεί επί σειρά μηνών να εξασφαλίσει το στοιχειώδες για έναν κατηγορούμενο, για έναν άνθρωπο διωκόμενο: Την προστασία της ζωής του.

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Δεν είναι να περιμένω ή να μην περιμένω τίποτα από την Τουρκία. Πιστεύω ότι η Ελλάδα και εγώ προσωπικά έχουμε ένα χρέος σ' αυτή την υπόθεση και αυτό το χρέος εκπληρώνουμε.

Γ. ΚΟΥΒΑΡΑΣ (ΜΕΓΑ): Κύριε Πρόεδρε, κατά πόσο η Γερμανική Προεδρία ή άλλες χώρες συνδέουν τη δίκη του Οτσαλάν με το μέλλον των ευρωτουρκικών σχέσεων; Έχω την αίσθηση ότι τη Δευτέρα (22/2/99) στο Λουξεμβούργο υπήρξε και ένας γενικότερος προβληματισμός για σύγκληση του Συμβουλίου Σύνδεσης ή από κάποιους άλλους εταίρους, οι οποίοι θα επιθυμούσαν και μια χειρονομία καλής θέλησης από την Ελλάδα για άρση στο αδιέξοδο των οικονομικών χρηματοδοτήσεων.

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Δεν γνωρίζω σε τι αναφέρεσθε, δεν έχω υπόψη μου τέτοιες πληροφορίες. Πιστεύω όμως ότι η στάση της Τουρκίας σ' αυτή την υπόθεση θα είναι μια στάση, η οποία αναπόφευκτα θα επηρεάσει την αντίληψη των περισσοτέρων για τη σχέση της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την Τουρκία. Δεν μπορεί να γίνονται δηλώσεις και να μην λαμβάνονται καθόλου υπόψη. Δεν μπορεί να τίγονται θέματα που έχουν σχέση με βασικά ανθρώπινα δικαιώματα και η μη σημασία, η άρνηση του να δοθεί σημασία να μην έχει καμιά επίπτωση. Λοιπόν, μέσα σ' αυτή την πολιτική εξέλιξη ανάμεσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και την Τουρκία, όπου -όπως είπα- παίζουν ρόλο οι σκοπιμότητες, όπου κοιτάζουν τον γεωπολιτικό ρόλο της Τουρκίας κ.λπ., κ.λπ., παίζει και ρόλο το εάν εφαρμόζονται ή όχι τα ανθρώπινα δικαιώματα. Και γι' αυτό είναι ανάγκη, για όλους που ενδιαφέρονται για τα ανθρώπινα δικαιώματα, να σημειώνουν αυτό το γεγονός.

Μ. ΣΠΙΝΘΟΥΡΑΚΗΣ (ΑΠΕ): Κύριε Πρόεδρε, θα σεβασθώ την επιθυμία σας, την οποία κατά καιρούς έχετε εκφράσει να αποκουρδοποιηθεί η εξωτερική πολιτική και θα σας ρωτήσω για την «Ατζέντα 2000».

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Πώς είπατε;

Μ. ΣΠΙΝΘΟΥΡΑΚΗΣ: Να αποκουρδοποιηθεί η εξωτερική πολιτική.

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Εγώ δεν είπα τέτοιο πράγμα. Εγώ είπα να μην κουρδοποιηθεί η εξωτερική πολιτική, όχι να αποκουρδοποιηθεί.

Μ. ΣΠΙΝΘΟΥΡΑΚΗΣ: Λεπτή η διαφορά, με συγχωρείτε.

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Όχι, δεν είναι καθόλου λεπτή.

Μ. ΣΠΙΝΘΟΥΡΑΚΗΣ: Θα ήθελα να σας ρωτήσω, εάν από τη σημερινή συνάντηση εδώ στο Πέτερσμπεργκ υπάρχει κάποια πρόοδος στους «15», όσον αφορά την Ατζέντα 2000. Τελικά, άξιζε τον κόπο που ήρθατε γι' αυτή την ημέρα εδώ και προχωρήσατε κάπως εν όψει της Συνόδου του Βερολίνου ή όχι; Αυτή είναι η μία πτυχή της ερώτησής μου.

Και η δεύτερη είναι: Φαίνεται ότι υπάρχουν δύο αντίπαλοι, δηλαδή η αγροτική πολιτική και τα διαρθρωτικά ταμεία. Εμείς έχουμε κάποια ιεράρχηση πού είμαστε διατεθειμένοι να υποχωρήσουμε για να πάρουμε κάτι περισσότερο ίσως κάπου αλλού;

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Ως προς το πρώτο ερώτημά σας, πιστεύω ότι μπορεί να απαντηθεί χωρίς καμία δυσκολία. Αξίζει τον κόπο να συζητήσουμε αυτά τα θέματα. Σε δύσκολα θέματα χρειάζεται πάντα πρώτα μία αντιπαράθεση των διαφορετικών απόψεων. Χρειάζεται να διαπιστώσει και η Προεδρία, αλλά και όλοι οι παριστάμενοι την ένταση η οποία υπάρχει γύρω από τα θέματα αυτά στις διάφορες χώρες, να δουν ποια είναι τα επίκεντρα και να δουν ποιες είναι οι δυνατότητες συμβιβασμού. Αυτή, όπως είπα πριν, είναι μια κεντρική διαπραγμάτευση. Μια κεντρική διαπραγμάτευση απαιτεί καιρό, απαιτεί οι πρωταγωνιστές να βρεθούν αντιμέτωποι, απαιτεί να ανταλλάξουν απόψεις. Και να ανταλλάξουν απόψεις με ένταση και πολλές φορές με χιούμορ, αλλά με πείσμα. Αυτό και έγινε. Πιστεύω ότι το σημερινό Άτυπο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο βοήθησε την προετοιμασία του εδάφους για να κλείσει το θέμα στο Έκτακτο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Βερολίνου το Μάρτιο.

Και θέλω να επαναλάβω ότι θέλουμε και εμείς να κλείσει το θέμα το Μάρτιο. Γενικά, στη διαπραγματευτική τακτική μας, μας συμφέρει να κλείσει το θέμα το Μάρτιο, αν μπορεί να κλείσει σωστά.

Όσον αφορά το δεύτερο ερώτημά σας: Δεν συμφωνώ μαζί σας ότι ή θα δώσουμε σημασία στα αγροτικά ή θα δώσουμε σημασία στα διαρθρωτικά.

Και στα δύο θα πρέπει να προσπαθήσουμε να πετύχουμε μια ευνοϊκή λύση. Βεβαίως, όπως σε κάθε διαπραγμάτευση, μπορεί στο ένα ή στο άλλο σημείο να γίνει κάποια υποχώρηση ή ένας συμβιβασμός για να πετύχουμε κάποια βελτίωση σε άλλα σημεία. Αλλά θα ήταν λάθος να πούμε ότι ιεραρχούμε διαφορετικά τα αγροτικά και τα διαρθρωτικά. Είναι ακριβώς και τα δύο στο ίδιο επίπεδο. Και έχουν, μόνο και μόνο αν δείτε τους αριθμούς, την ίδια τεράστια σημασία για μας και τα δύο.

ΠΕΤΡΟΣ ΣΤΑΓΚΟΣ (ΑΠΕ): Θα ήθελα να μας πείτε, γιατί άκουσα, από τον Πορτογάλο συνάδελφό σας τον κ. Γκιουτιέρες, μια διατύπωση ότι υπήρξε μια σύγκρουση φιλοσοφιών, στρατηγική σύγκρουση. Και θα ήθελα να ξέρω αν άλλαξε ο συσχετισμός των δυνάμεων, αν έκανε καλό δηλαδή το γεγονός της ανοιχτής αντιπαράθεσης σ' αυτή τη Σύνοδο, εδώ στο Πέτερσμπεργκ.

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Ανέφερα και το πρωί ότι υπήρχαν δύο «στρατόπεδα». Ότι το ένα «στρατόπεδο» του Νότου είναι ένα «στρατόπεδο» που δίνει περισσότερη σημασία στη σύγκλιση, στην αλληλεγγύη ανάμεσα στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και θα έλεγα επίσης πως έχει μια διαφορετική προοπτική για την Ένωση, μια προοπτική όπου το πολιτιστικό στοιχείο διαδραματίζει έναν αρκετά σημαντικό ρόλο.

Στο άλλο «στρατόπεδο», εκείνο που κυριαρχεί είναι η άποψη ότι θα πρέπει να υπάρχει ένας έλεγχος των δαπανών, μια περιορισμένη ανάπτυξη, ότι θα πρέπει να είμαστε προσεκτικοί για να μην διαταραχθούν τα μακροοικονομικά μεγέθη.

Θα ήταν, όμως, λάθος, επειδή απλοποιούμε λέγοντας δύο «στρατόπεδα» να εντάξουμε τις χώρες ή στο ένα ή στο άλλο, χωρίς διαφοροποιήσεις. Κάθε χώρα έχει και το δικό της χρώμα και τα δικά της ενδιαφέροντα και στο ένα ή στο άλλο σημείο μπορεί να βρίσκεται πιο κοντά στους «απέναντι», παρά σ' αυτούς που την κατατάσσουν. Το λέω αυτό, γιατί χρειάζεται κάποια προσοχή.

Πιστεύω πως από τη συζήτηση αυτή έγινε πολύ φανερό ότι δύο πράγματα δεν πρόκειται να προχωρήσουν. Και αυτό είναι ένα κέρδος.

Το ένα είναι η επανεθνικοποίηση της αγροτικής πολιτικής. Ήταν τόσο όσο και εμείς με τόση σαφήνεια αντίθετοι, ώστε όποιοι σκέπτονταν ότι θα μπορούσε να προχωρήσει αυτό το θέμα, εγκατέλειψαν αυτή τη σκέψη.

Και το δεύτερο πιστεύω το οποίο επίσης προέκυψε είναι ότι δεν πρόκειται ορισμένες χώρες -και συγκεκριμένα η Ελλάδα, η Πορτογαλία και η Ισπανία- να δεχθούν να αφαιρεθεί ως κριτήριο, κατά την κατανομή πόρων σε σχέση με τα διαρθρωτικά ταμεία, το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν της κάθε χώρας. Έχει σημασία εάν μια χώρα είναι φτωχή για να το πω απλά ή είναι πλούσια. Μια φτωχή περιοχή σε μια πλούσια χώρα έχει πολύ περισσότερες δυνατότητες, από μια φτωχή περιοχή σε μια φτωχή χώρα.

Η ιδέα, λοιπόν, ότι δεν θα κοιτάζουμε τη συνολική ευημερία μιας χώρας, αλλά θα κοιτάζουμε μονάχα σημειακά την ευημερία της μιας ή της άλλης περιοχής είναι μια λάθος ιδέα. Και αυτή την ιδέα την καταγγείλαμε εμείς, την κατήγγειλαν και άλλοι και νομίζω ότι δεν πρόκειται να προχωρήσει.

Τέλος, ο Πρωθυπουργός Κώστας Σημίτης απάντησε στην ακόλουθη ερώτηση Τούρκου δημοσιογράφου: Κύριε Πρόεδρε, η Κυβέρνησή σας, υπέρμαχος των ανθρωπίνων δικαιωμάτων για τον Οτσαλάν, θα υπεστήριζε εξίσου τα ανθρώπινα δικαιώματα, για παράδειγμα, στο Αφγανιστάν και την Καμπότζη;

(ανεπίσημη μετάφραση από τη γερμανική γλώσσα)

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Δεν πρόκειται για τέτοιο ζήτημα. Πρόκειται πολύ απλά για τα ακόλουθα δεδομένα: Όποιος και εάν είναι ο κατηγορούμενος, ο καθένας δηλαδή έχει, σύμφωνα με την έννομη τάξη, κάποια δικαιώματα. Ο,τι και εάν έχει διαπράξει, πρέπει, οι νομικές πτυχές, οι νομικές αρχές, σε κάθε περίπτωση, να εφαρμόζονται. Δεν μπορούμε να προδικάσουμε ότι είναι ένας φρικτός άνθρωπος και άρα δεν έχει ανθρώπινα δικαιώματα. Κάτι τέτοιο δεν μπορεί να το πει κανείς. Στον καθένα, αυτό απαιτεί η αρχή του δικαίου, απονέμεται η δικαιοσύνη, με βάση τις ίδιες αρχές. Και στη συνέχεια λαμβάνεται η απόφαση. Στη συνέχεια, δηλαδή, αποφασίζεται εάν κάποιος καταδικάζεται ή όχι.

Σας ευχαριστώ.